

Jag har läst

Robes of Silk - Feet of Clay

- The true story of a love affair with Maharishi Mahesh Yogi, the Indian Guru followed by the Beatles and Mia Farrow (2010)

Av Judith Bourque

Pia Hellertz – december 2010

Efter cirka 40 års tystnad bestämde sig Judith Bourque, efter att ha haft en dröm, att berätta om sin tvååriga kärleksrelation med Maharishi Mahesh Yogi. Hennes Guru kom till henne i en dröm strax före sin död. Eftersom hon själv arbetar bland annat med drömtolkning med klienter hade hon en hel del träning i att tolka sin dröm. Hon kände sig övertygad om att Maharishi ville att hon skulle gå ut och berätta, så han slapp fortsätta leva med sin lögn. Han ville befria sig från den karma han dragit på sig. Han hade ju enligt den tradition han undervisade i, gett löften om att leva i celibat. Judith berättar att de som befann sig i den inre cirkeln omkring Maharishi ombads avge celibatlöften. På grund av denna uppmaning om öppenhet i drömmen deltog hon dels i en film om Maharishi (se info längst ner) och dels skrev hon rubricerade bok.

Judith Bourque bor och verkar i Sverige och internationellt. Hon är lärare i Vedisk Mantra Meditation och Shamansk healing. Dessutom undervisar hon om drömmar som en källa för andlig och praktisk vägledning. Som samtalsterapeut är hon utbildad i den amerikanska metoden Re-evaluation Counseling och förde denna metod till Sverige 1974. Se www.judithsalternativerapier.se för mer info.

I sista kapitlet berättar hon att NASA började sända Beatles sång "Across the Universe"¹ kl. 0000 den 5 februari 2008 för att fira 45-årsjubileet för den dag då NASA startade "deep-space communications network". Musiken sändes på en 431 ljusår lång resa till the North Star, Polaris, dit den kommer att anlända år 2439, enligt författaren.

¹ http://www.nasa.gov/topics/universe/features/across_universe.html

Några få timmar senare samma dag dog Beatles guru Maharishi, något som journalister kallade "cosmic coincidence", "too weird for fiction" och "cosmic fluke" (kosmisk lyckoträff).

Jag kan mycket väl föreställa mig att boken är av mycket stort intresse för alla som är eller har varit involverade i TM-rörelsens aktiviteter och meditation, vilket jag aldrig varit. Dessutom förstår jag att boken är ett rött skynke för att starkt troende anhängare.

Jag tycker att Pia Röstells berättelse om boken är en utmärkt sammanfattning varför jag hänvisar den intresserade till den istället för att själv redogöra för den, <http://www.nwt.se/mera/helg/article758545.ece?service=mobile>.

Judith Bourque

Författaren gör en intressant liknelse där hon försöker beskriva Maharishis energi. Hon gör en jämförelse med glödlampor. Vissa människor är 25 wattare, andra är 60 wattare, några få är 100 wattare. "Maharishi must have been a 1000 watter".

Min övergripande känsla är att boken är skriven med mycket stor kärlek och omsorg om sin ex-guru och samtidigt med en klarhet som endast en reflekterande, "vaken" och medveten person kan åstadkomma. Författaren försöker varken försvara sig eller försköna sig. Hon berättar rakt upp och ner, osminkat, om sina upplevelser, tankar och erfarenheter. Hon försöker inte heller svärta ner Maharishi. Tvärtom! I ett kapitel försöker hon förstå de bakomliggande faktorer som kan ha lett honom in i relationen och in i det leverne som kom att känneteckna hans senare agerande, något som i hög grad kan beskrivas som sekteristiskt.

Enligt hinduisk tradition ska heliga män leva i celibat. Maharishi var sannolikt för ung för att förstå konsekvenserna av sitt beslut och sina löften, tror Judith. Han var omkring 23 år då. Så länge hans egen guru, Guru Dev, levde så menar Judith att Maharishi sannolikt hade fullt upp med engagemang, men när han dog och Maharishi skulle klara sig på egen hand så möter han utmaningar, exempelvis i form av västerländska kvinnor som klär sig på ett sätt som

indierna inte var vana vid, med bar hud, bara ben och bara axlar. I ett fall berättar Judith om en kvinna som medvetet försökte förföra Maharishi med halvnakna bröst. Maharishi hade reagerat men sen bett någon se till att kvinnan inte kom i hans närhet igen. Maharishi kom dock att ha flera älskarinnor efter Judith. Allra sista kapitlet i boken är ett brev från en av Maharishis "Skin boys", de som bar det djurskinn som de placerade där Maharishi skulle sitta, och som vistades närmast gurun. Han berättade om den besvikelse anhängare kände när de insåg att Maharishi inte levde i det utlovade celibatet och som därför hoppade av.

Jag rekommenderar boken varmt. Den var dessutom skriven på mycket enkel och lättfattlig engelska, vilket gjorde att läsningen flöt lätt tack vare spänningen, det välskrivna språket och det mycket intressanta innehållet.

Pia Hellertz – 14 december 2010

Hemsida till boken:

<http://www.robessilkfeetofclay.com/>

